

DERBYUL etapei...

(RAPID — F.C. ARGEȘ)

Istoria meciurilor de campionat, dintre Rapid și F. C. Argeș, începe cu ediția 1961—1962 a diviziei naționale, cînd F. C. Argeș (sub numele pe care îl purta atunci: Dinamo Pitești) a devenit echipă de prima categorie.

Rezultatele au fost următoarele:

1961—62	1—1, 2—0
1962—63	F. C. Argeș a jucat în „B"
1963—64	2—0, 1—0
1964—65	2—0, 1—0
1965—66	4—2, 1—2
1966—67	2—1, 2—2
1967—68	0—2, 0—3
1968—69	1—0, 1—2
1969—70	3—1, ?

Așadar, din cele 15 partide disputate pînă acum, 9 au fost cîștigate de Rapid, 4 de F.C. Argeș, iar două jocuri s-au terminat la egalitate. De două ori, Rapid a reușit să învingă chiar la Pitești. Dar și F. C. Argeș, în anul cînd s-a clasat pe locul 2 în campionat (ediția 1967—68) a îngenunchiat Rapidul, la București.

TRICOLORII

Iată obișnuitele noastre notații privind evoluția tricolorilor în etapa de duminică:

DELEANU. A pus mult suflet în joc, s-a mișcat cu destulă ușurință în teren. Dar, cînd aripa sa, Uifăleanu, înscrie un gol (la marcajul strict în proprie jumătate de teren un fundaș trebuie să fie umbra extremei sale) și îl creează pe al doilea, atunci tricoul nr. 4 al naționalei nu se poate declara satisfăcut cu jocul prestat.

GHERGHELI. Același jucător conștiincios pe care-l știm. În prima repriză, cînd a evoluat pe post de fundaș central dreapta, a fost paznicul lui Adam, apoi cînd a schimbat cu Cheran a acționat ca un veritabil mijlocaș de susținere, participînd adeseori și la acțiunile ofensive ale liniei întîi, atît în rolul de creator cît și în acela de finalizator.

RADU NUNWEILLER. „Dispecerul" dinamoviștilor a acoperit o zonă mare, s-a demarcat cu inteligență, a pasat cu corectitudine, a apărut nu o dată și la finalizare. N-a avut, însă, resurse fizice pentru 90 de minute.

LUCESCU. Atît cît a jucat (35 de minute) a fost animatorul atacului, deplasîndu-se în permanență pe întreaga arie din fața careului de 16 m. Accidentat, la contactul dur cu Solomon, a ieșit, însă, din joc, lăsîndu-și echipa fără omul de bază al atacului. Păcat.

★

RĂDUCANU. Din punct de vedere tehnic, toate aprecierile! A fost atent, calm, sigur, salvîndu-și echipa în prima repriză de la cîteva goluri gata făcute. Dar, și manifestări copilărești: spre final, și-a părăsit poarta în repetate rînduri, ajungînd pînă aproape de linia de centru!?

LUPESCU și DAN. Masivi, ei au resimțit, poate, mai mult ca alții, instabilitatea terenului noroios. În jocul aerian n-au fost însă, depășiți niciodată. Buni acroșeri, ei au figurat la unele faze și ca... vîrfuri de atac, nu o dată cele mai periculoase. Ambii au greșit la primirea celui de-al doilea gol, așteptînd fluierul arbitrului la un ofsaid inexistent.

DUMITRU. Bătăios, dar parcă mai puțin inspirat ca de obicei în transmiterea paselor.

NEAGU. S-a văzut că se străduiește să-și confirme locul cucerit în națională. A muncit mult, s-a infiltrat de cîteva ori în dispozitivul apărării adverse (prin eforturi cel mai adesea personale), dar, marcat strict, n-a avut prilejul să-și fructifice și șutul.

MOCANU. Paradoxal, mai puțin sigur în apărare (Petreanu l-a depășit cu ușurință, chiar în primul minut, creînd o mare ocazie de gol pentru Mazurachis), decît în... atac. Spre sfîrșit, a marcat un plus de atenție la intercepții.

★ ★ ★

DOBRIN. De această dată, nu putem să-i aducem piteșteanului cuvinte de laudă întrucît a evoluat (pe teren propriu) neinspirat, obosit, lent, dovedind că un teren greu îl poate scoate, efectiv, din joc.

În schimb, comportarea tinerilor jucători din Tg. Mureș: HAJNAL, fundașul titular al reprezentativei de juniori și extrema CANIARO, candidat la olimpici, a fost foarte bună, primul arătînd un excelent joc la intercepție și plasament corespunzător, iar secundul, mizînd pe viteza sa debordantă, a adăugat, în condițiile unui joc în deplasare, multă decizie și orientare tactică modernă, avînd o rază mare de acțiune.

★ ★

DOMIDE. A muncit foarte mult, jucînd de data asta mai retras. El a inițiat cele mai multe atacuri ale arădenilor. Remarcabilă pregătirea sa fizică, în ciuda terenului foarte greu.

HĂLMĂGEANU. A avut intervenții corecte și prompte, mai puțin în faza care a adus primul gol al arădenilor, unde a ezitat să intervină. Bun la intercepțiile cu capul, dar mai puțin sigur în degajări (prea lungi și la adversar).

SĂTMĂREANU. A părut mai puțin sigur în intervențiile sale. A pierdut multe din duelurile directe cu Domide. A căutat să-l dubleze pe Cristache, mereu depășit de Dumitrescu, dar n-a reușit întotdeauna. S-a aventurat uneori, prea mult înainte, șutînd destul de periculos la poarta adversă, dar n-a reușit, totdeauna, să se replieze la timp. Evident, terenul greu, alunecos, nu-i convine...

★

GHIȚĂ a fost uneori nesigur, iar la golul doi are o parte de vină, după Kiss, vinovatul nr. 1.

DEMBROVSCHI, care s-a mișcat destul de bine în teren, servindu-și partenerii cu mingi utile, a fost ca și inexistent în fazele de poartă. Or, Dembrovschi, este atacant!

• ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI •

• 2—0 pentru gazde, joc frumos, sportiv, derby în adevăratul sens al cuvîntului, și totuși nota... 6 pentru public! De ce? În primul rînd, pentru că, la intrarea Rapidului pe teren, unii spectatori au fluierat, din motive numai de ei știute; în al doilea rînd, cîțiva suporteri ai Petrolului, mai „generoși", au aruncat cu mere în teren, ceea ce l-a determinat pe antrenorul federal Dincă Schileru să exclame: „s-ar putea să asistăm la un schimb de locuri: dacă Rapidul, după cum știm, joacă duminică la Ploiești, n-ar fi exclus ca Petrolul să-și susțină meciurile la... București!"

• La pauză, în locul lui Mazurachis a apărut Straț. Și asta după ce, sîmbătă, antrenorul M. Bărbulescu ne declarase că „un jucător de tipul lui Mazurachis este ideal pentru terenul umed". Să se fi uscat atît de mult terenul între timp?

• O măsuță la care puteau lua loc trei inși, dar dintre cei cu siluetă, instalată la nivelul gazonului — iată „masa presei" pe stadionul din Ploiești. Problema e veche, să tot dureze de vreo 25 de ani! Poate că acum, în entuziasmul frumoasei victorii de duminică, gospodarii stadionului * vor căuta (și găsi) soluția pentru remedierea acestui neajuns. După atîția ani, ar fi și cazul...

• Răducanu a declarat că dacă echipa sa nu cîștigă un punct la Ploiești, își rade mustața! Și publicul nu l-a iertat pentru această... provocare: din momentul în care victoria Petrolului devenise certă, tribunele au început să scandeze: „mus-ta-ța", „mus-ta-ța"! Ce să-i faci, ori porți mustață și nu faci declarații, ori faci declarații și nu porți... mustață! Altfel, nu se poate!

• Scos de pe teren, în min. 66, la situația de 0—1 și înlocuit cu Cheran, jucătorul Both a refuzat să intre în cabină, luînd loc, în ploaie, pe banca rezervelor. „Vreau să rămîn pînă la sfîrșit alături de băieți" — i s-a adresat el antrenorului Nicușor, îndurînd cu stoicism frigul și picăturile reci.

Curînd, coechipierii lui au obținut egalarea, prin golul înscris de Doru Popescu, și proaspătul mijlocaș al dinamoviștilor bucureșteni a sărit de bucurie, propulsat parcă de un resort. N-a trecut, însă, mult și Adam a introdus balonul în poarta lui Coman, realizînd golul cu care „U" avea să obțină victoria. Cînd Both s-a decis, în sfîrșit, să se îndrepte spre vestiar era prea tîrziu. Ex-sătmăreanul era, de-acum, plouat și la propriu și la... figurat!

• În dezacord, de cîteva ori, cu deciziile arbitrului Nicolae Cursaru, antrenorul Nicușor s-a sculat de fiecare dată de pe banca sa gata să se îndrepte spre tușă sau să strige ceva pentru... cavalerul fluierului. Dar de fiecare dată și-a adus aminte de „exemplul Teașcă" (sancționat recent de F.R. Fotbal) și, răzgîndindu-se, s-a așezat cuminte... în banca sa.

• În ciuda ploii persistente, care a constituit cel mai neplăcut decor al meciului F.C. Argeș — A.S.A. Tg. Mureș, elevii care compun fanfara Școlii profesionale C.F.R. Pitești au distrat mille de spectatori veniți să asiste la această partidă, cu melodii antrenante, din care imnul clubului F.C. Argeș a fost, desigur, cel mai gustat.

• Din cei 25 de jucători, care au evoluat pe stadionul din Pitești, o pereche a ieșit în evidență: fundașul Ivan II și înaintașul Caniaro. Evident că „umbra" a fost jucătorul piteștean, nevoit să-și schimbe mereu poziția în teren datorită deselor deplasări ale extremei mureșene. Și-a îndeplinit însă misiunea cu un zel de... scai!

• Arbitrul timișorean Iosif Ritter, care are acum o siluetă invidiată chiar și de mulți jucători aflați în activitate: „Vreau să demonstrez că limita de vîrstă de 50 de ani, impusă arbitrilor divizionari, este o barieră artificială..." Și, oricum, judecînd după maniera excelentă în care a arbitrat meciul de la Pitești, se pare că Ritter are toate șansele să demonstreze acest lucru.

• Fostul internațional Nicolae Tătaru, actualmente antrenor la echipa de tineret-rezerve Steaua, e mereu alături de fratele său, Gigi, titular la „a-ntîia". Cei doi frați călătoresc împreună, stau la masă alături și dorm în aceeași cameră... În plus, la pauză, Nicolae își ajută întotdeauna mezinul cu sfaturi și încurajări.

• La o ciocnire involuntară cu Moț, Manea a fost pur și simplu groggy în min. 15. El a jucat aproape amețit întreaga repriză și n-a mărturisit acest lucru decît la pauză, cînd, bineînțeles, a fost schimbat cu Creiniceanu...

Iată o mostră a „devotamentului" pentru echipă, cam prost înțeles de către Manea...

• Moldoveanu a fost elementul care a hotărît victoria ieșeană, la potou. El nu a renunțat nici o clipă la luptă cu apărarea constănțeană. Încercînd să pătrundă în fiecare „fisură" pe care o găsea. Așa a creat faza golului victorios. În cuplul cu Cuperman el era realizator. În jocul de duminică, văzînd că nu are cine crea, și-a schimbat rolul...

• ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI •

Progresul București — Hamerby I.K. 1-0 (0-0)

După evoluția slabă de duminică, elevii antrenorului V. Stănculescu au reușit ieri, în compania echipei Hamerby I. K. din prima ligă suedeză, să ofere numeroșilor lor suporteri o partidă de un ridicat nivel tehnic și o victorie frumoasă.

Încercînd să depășească sobra apărare a oaspeților atacul Progresului s-a izbit de un zid inexpugnabil. La reluare (muștruluiți, între timp, sever de antrenorii lor) „bancarii" au început să paseze la firul ierbii creîndu-și numeroase situații de gol. Și dacă n-au fructificat decît una (Beldeanu — min. 65 — șut din întoarcere, după o combinație de mare spectacol cu Matei) de vină este numai... portarul Hellström. Foarte bun arbitrajul prestat de brigada condusă de M. Sadoveanu.

Duminică, 3 partide pe terenuri neutre!

Datorită faptului că echipele Rapid, A. S. Armata Tg. Mureș și Dinamo Bacău au terenul suspendat, partidele lor din cadrul etapei a XVIII-a se vor disputa în următoarele localități:

PLOIEȘTI: RAPID — F. C. ARGEȘ
CIMPIA TURZII: A. S. ARMATA TG. MUREȘ — PETROLUL
MOINEȘTI: DINAMO BACĂU — DINAMO BUCUREȘTI

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .
GRUPA B . . . .
GRUPA C . . . .
GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

România B susține șase jocuri în Mexic

În perioada 20 aprilie — 8 mai, echipa secundă a României va susține un turneu de șase partide în Mexic. Iată lotul lărgit din care vor fi aleși cei 17 jucători ce vor efectua deplasarea: **portari**: Adamache, Ghiță, Gornea, Rămureanu; **fundași**: Pigulea, Cristache, Bădin, Olteanu, Lupescu, Vlad, Popovici, Vigu, Broșovschi; **mijlocași**: Angelescu, Dincuță, Axente, Both; **înaintași**: Pîrcălab, Pană, Grozea, Tătaru, Radu, Tufan, Ene Daniel, Kallo, Györfy, Fl. Dumitrescu, Jercan.

Antrenorii acestui lot sînt **Valentin Stănescu** și **Constantin Cernăianu**.

●

O selecționată studențească la campionatele europene universitare

Între 16 și 26 iulie se desfășoară în Iugoslavia campionatul european universitar. Echipa fotbaliștilor studenți din România va fi alcătuită pe scheletul lui „U" Cluj.

●

V. Mărdărescu—destituit

În ședința de ieri a Biroului federal V. Mărdărescu a fost scos din funcția de antrenor al loturilor reprezentative de tineret și olimpic.

●

Lotul U.E.F.A. — Metalul București azi pe Ghencea

Lotul de juniori U.E.F.A., care se pregătește în vederea jocului oficial, de la 5 aprilie, cu Polonia, va susține astăzi un meci de verificare în compania divizionarei B. Metalul București. Partida se desfășoară pe terenul Ghencea, cu începere de la ora 16.

ORIZONT

Nici un tricolor în echipa etapei, dar să analizăm...

Chiar de nu ne-am fi sesizat noi, faptul, atît de frapant și de... singular, nu putea fi trecut cu vederea. Ni l-a semnalat de altfel, luni, la primele ore ale dimineții, și unul din numeroșii cititori ai ziarului nostru: „Ce se-ntîmplă cu selecționabilii? Nici unul, dar absolut nici unul să nu poată pătrunde în echipa etapei?" — se lamenta anonimul de la capătul firului.

Într-adevăr, oricît de relative ar fi notele acordate de cronicari „tricolorilor" faptul e oarecum simptomatic și întrebarea „Ce se-ntîmplă cu selecționabilii?" devine firească, mai ales că Mexicul se apropie, se apropie....

Așadar, ce se întîmplă cu băieții lui Angelo Niculescu? Să nu ne lamentăm însă și noi, asemenea cititorului nostru (n-ar avea rost, n-ar servi nimănui) ci să analizăm.

Mai întîi — poate veți fi de acord — nu-i cazul să-i așezăm pe toți într-o... traistă. Am comite o injustețe. Pornind, sistematic, de la portar, iată, de pildă, că, în partida de la Ploiești, **Răducanu** a primit nota 9, apărînd goluri gata făcute și salvîndu-și astfel echipa de la o înfrîngere categorică. Ceea ce înseamnă că goalkeeperul feroviarilor bucureșteni deține, la ora aceasta, o bună formă sportivă. (Cînd Răducanu va înțelege să-și simplifice jocul, eliminînd din bogatu-i arsenal jongleriile ieftine — jucarea balonului într-o mînă, pe la spate, ieșirile aventuroase dincolo de careul de 16 m, pofta de a executa aruncări de la margine — atunci randamentul său se va situa pe o treaptă și mai înaltă, iar creditul care i se va acorda va fi unul nelimitat). Dar, cum o scurtă caracterizare a jocului prestat de fiecare selecționabil în parte se poate citi în această pagină, la rubrica respectivă, să-i vedem și pe ceilalți tricolori.

La un nivel bun, apreciat cu nota 8, au evoluat la Ploiești trei dintre fundașii lotului nostru reprezentativ: **Lupescu, Dan**, (care, se pare, e pe cale să depășească perioada critică „braziliană") și **Mocanu**. Desigur, la fiecare s-au mai observat unele deficiențe de ordin tehnic (scuzabile, întrucîtva, în condițiile terenurilor noroioase pe care s-a jucat) sau de plasament, dar, la ora actuală, mai important ni se pare faptul că Lupescu, Dan și Mocanu au manifestat poftă de joc, avînd rezistență pentru 90 de minute.

Lucruri destul de îmbucurătoare aflăm și în legătură cu cîțiva jucători de mijlocul terenului, cum ar fi **Gherghelі** (folosit duminică cu bune rezultate și ca fundaș central dreapta și ca mijlocaș de susținere) și **Radu Nunweiller**, ultimul făcînd o primă repriză de înaltă factură.

Lista tricolorilor remarcați, în adevăratul sens al cuvîntului, se încheie cu un înaintaș. L-am numit pe arădeanul **Domide** (nota 9, în meciul cu Steaua) care, în actualul său rol (acela de înaintaș central retras, un fel de vîrf 2, sau de „centrocampista", cum i se spune în „il calcio") a dat deplină satisfacție în toate partidele disputate de U.T.A. de la reluarea activității competiționale. **„În momentul de față — ne mărturisea antrenorul Angelo Niculescu — Domide a devenit al treilea component al atacului, din punct de vedere valoric, după Lucescu și Dumitrache.** Rămîne, desigur, ca el să confirme, în continuare aceste bune aprecieri". Vorbind și despre ceilalți tricolori, despre **Ghiță, Hălmăgeanu, Deleanu, Dumitru, Neagu, Dembrovschi** (toți cu nota 7) intrăm într-o altă categorie, și anume în aceea a jucătorilor care, pentru o reaclimatizare perfectă, mai au, se pare, nevoie de o etapă sau două. Să mai așteptăm, deci, încă puțin să nu ne impacientăm de vreme ce, după cum am văzut, ei au avut o comportare meritorie și în condițiile unei inadaptabilități. Și, cum forma sportivă este o chestiune gingașă, care trebuie tratată cu grijă, în așa fel încît jucătorii de lot să se afle în plenitudinea forțelor și în perioada 2—21 iunie...

În cele două partide ale returului, **Sătmăreanu** n-a coborît sub nota 7. Din necesități de alcătuire a formației, el evoluează, însă, la echipa sa de club pe postul de fundaș central dreapta, ceea ce, poate, îi ajută Stelei, dar, sigur, îi dăunează într-o oarecare măsură naționalei.

Într-o categorie, cu totul aparte, intră... singur **Dobrin**, care, dintre toți tricolorii, a primit pînă în prezent calificative submeritorii. Același jucător de talent pe care-l știm, piteșteanul are sclipiri de moment (a marcat un gol la Oradea și l-a „făcut" pe cel din partida cu A.S.A. Tg. Mureș) după care dispare din joc multă vreme. Își va putea, oare, remedia, pe parcurs, aceste evidente lacune în pregătirea sa fizică? Să vedem, să mai așteptăm, întrucît nu-i chiar așa de simplu să te lipsești de un jucător cu calitățile lui Dobrin. În sfîrșit — **Mircea Lucescu**, în privința căruia — după cum debutase la Petroșani (nota 9) selecționerii nu-și făceau griji. Acum, după jocul cu „U", se află cu piciorul în ghips, devenit indisponibil pentru o bună bucată de vreme. Ca, de altfel, și **Hălmăgeanu**. Să sperăm însă că absența lor din echipă va fi de scurtă durată.

Și iată-ne ajunși la ultimul capitol al observațiilor noastre, care — de astă dată — îi dă dreptul anonimului de la capătul firului să se lamenteze. Un capitol „scris" într-un fel de doi tricolori-titulari: Dinu și Dumitrache (într-un timp amîndoi titulari și ai rubricii „Echipa etapei") a căror comportare disciplinară de dincolo de dreptunghiul gazonului i-a pus în afara echipei. Dinu — se știe — a avut o ieșire necontrolată față de N. Rainea, arbitrul meciului Jiul—Dinamo; Dumitrache — nu toată lumea cunoaște — s-a supărat pe echipă în urma unei observații (îndreptățită, întrucît fusese singurul absent de la ședința cu tricolorii) făcute lui de forul în drept.

Doi jucători titulari ai echipei noastre reprezentative, accidentați... sufletește, privesc de pe tușă evoluția colegilor lor de echipă și de națională în meciurile de campionat. Și Mexicul se apropie, se apropie...

G. NICOLAESCU

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU SPORTUL

BENVENUTI un artist al ringului

4

Un meci cu epilog la procuror — Amaduzzi convoacă o conferință de presă — Nino: „Îmi vine să plîng" — Un onest meseriaș al ringului — Lovitură de teatru în meciul cu Rodriguez

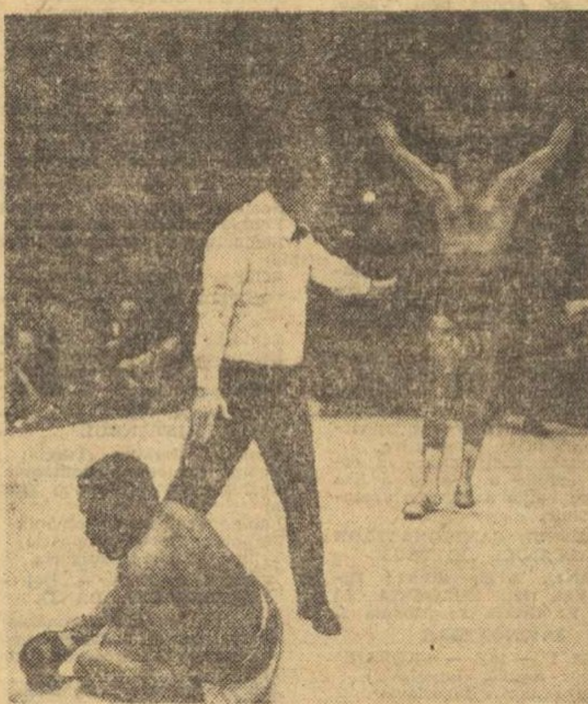
Și iată-l pe Benvenuti la prima lui întîlnire din anul 1969. Este vorba de meciul cu fostul campion mondial, redutabilul nigerian Dick Tiger, meci care a stîrnit mai multe discuții decît toate celelalte de pînă atunci ale triestinului. Infirmînd orice calcul al hîrtiei, răsturnînd toate pronosticurile, Tiger a reușit să-l întreacă pe italian la puncte, în 10 reprize.

Se mai spune că, în Statele Unite, victoria lui Tiger a creat un nucleu de noi bogătași dar că, în același timp, a ruinat o masă enormă de mici pariori care mizaseră, în modul cel mai firesc, pe victoria italianului. Un meci cu asemenea urmări nu-i putea scuti pe eroii lui să nu treacă pe la procurorul statului New York pentru „anumite lămuriri".

„Lămuriri?" Nu s-ar putea spune din moment ce, nici pînă astăzi, Benvenuti ca și managerul său Amaduzzi nu au fost scoși în mod oficial din cauză. Oricum, în iarna aceasta, Amaduzzi a convocat la Bologna o conferință de presă în care a comunicat că este decis să intenteze o acțiune juridică împotriva celor ce vor încerca să păteze onoarea sa și a boxerului pe care îl reprezintă.

Amaduzzi a confirmat faptul că și el și Nino au fost chemați la procuratura din New York unde li s-au arătat o serie de fotografii ale unor personaje suspecte din lumea boxului. „Cînd am văzut atîtea fotografii cu oameni priviți din față și profil — a spus managerul italian — abia atunci m-am gîndit că, probabil, s-a întîmplat ceva necurat". Aceasta a fost totul, după spusele lui, deși în presa americană s-au dat și alte amănunte pe care Amaduzzi le-a dezmințit categoric adăugînd: „Dacă vor mai continua în felul acesta, mă duc la New York și convoc o conferință de presă. Am impresia că i se face o publicitate difamatorie lui Nino".

Benvenuti nu a fost de față la această întîlnire cu ziariștii italieni. Se afla acasă, lîngă soție, în așteptarea celui de al treilea urmaș. Dar într-o discuție avută, în acele zile, cu un gazetar din Roma, Nino i s-a destăinuit întristat și

Repriza a XI-a a meciului cu Rodriguez: Nino ridică brațele pentru a saluta publicul ce-l ovaționează, în timp ce adversarul său ascultă neputincios numărătoarea arbitrului.

revoltat: „Îmi vine să plîng. Nu înțeleg ce vor cu mine. Să mă dezguste? Am explicat foarte clar că, în fața lui Tiger, am pierdut fiindcă mi s-a fracturat mîna dreaptă chiar în prima repriză. S-a văzut acest lucru în radiografii... Și atunci de ce se scriu în ziarele lor lucruri sucite și răsucite, se fac afirmații echivoce, voit echivoce? Probabil, ca lumea să le interpreteze în fel și chip, ca să lase să se creadă că Benvenuti este amestecat în treburile Mafiei de peste Ocean".

Ziariștii au luat notă de spusele lui Amaduzzi dar unii dintre ei s-au întrebat: pentru ce managerul lui Benvenuti tună și fulgeră aici în Italia și nu se duce la New York să spună aceleași lucruri gazetarilor americani? Este o întrebare logică la care Amaduzzi ar fi trebuit să răspundă prin fapte pentru a alunga definitiv norii suspiciunilor care îl înconjoară atît pe el cît și pe Nino, după întîlnirea acestuia cu „Matusalem" Tiger.

Se știe că autoritățile americane care au misiunea de a asigura un climat moral în boxul profesionist lucrează de ani de zile în acest scop. Trebuie să-i așteptăm concluziile. Cu încrederea și cu speranța că nici Amaduzzi, nici Benvenuti nu vor fi implicați.

Vă amintiți? Am rămas la anul 1969. Este anul în care Benvenuti a mai apărut, de două ori, pe ring după dezastrul de la New York care a avut loc în ziua de 26 mai. Următorul meci s-a disputat în Italia, la Neapole, unde Nino și-a apărat titlul mondial la „mijlocie" în fața americanului Fraser Scott. Nimic mai mult decît un onest „meseriaș" al ringului, Scott nu ar fi trebuit să reziste decît cîteva reprize dacă Benvenuti ar fi boxat la valoarea lui normală. Dar așa, întîlnirea a fost întreruptă în repriza a VII-a cu descalificarea americanului pentru că — după părerea judecătorilor — acesta a atacat, în repetate rînduri, cu capul înainte. Verdictul a provocat o nouă furtună de discuții contradictorii. Dar acestea nu ne interesează. Tot ceea ce vreau să subliniez este doar faptul că Benvenuti nu a fost „el", deoarece a luptat ca un boxer lipsit de energie, incapabil să-și valorifice calitățile tehnice și tactice.

Să se fi încheiat cariera celui mai mare boxer italian al tuturor timpurilor? Multă lume și-a pus această întrebare. Dar răspunsul nu a întîrziat prea mult. După aproximativ o lună, adică la 21 noiembrie 1969, Benvenuti a primit replica nord-americanului Luis Manuel Rodriguez, indiscutabil cel mai redutabil pugilist care i-ar fi putut încurca socotelile în acel moment.

Întîlnirea a avut loc la Palazzo dello Sport din Roma și a atras un public enorm. Reuniunea s-a desfășurat de altfel cu „casa închisă". Da, lumea voia să se lămurească: steaua lui Benvenuti a început să apună sau se menține încă la zenit? Dacă vă amintiți, meciul a avut o desfășurare destul de dramatică. De-a lungul a 10 reprize Rodriguez se dovedise la fel de bun ca Benvenuti dacă nu, chiar, puțin superior. Și a venit repriza a XI-a. Lovitură de teatru! O stîngă, teribil de puternică și precisă l-a trăznit pe american care a sfîrșit la podea, într-un clasic k.o.

Și totuși nici această întîlnire nu a dat un răspuns clar la întrebarea: Nino se îndreaptă spre sfîrșitul carierei sau este vorba numai de o trecătoare eclipsă de formă? Ne-o va spune viitorul? Probabil. Și acest viitor nici nu-i atît de îndepărtat.

Un proverb oriental spune: cel ce călărește un tigru nu poate coborî de pe el nici cînd vrea și nici cum vrea. Iar Benvenuti s-a aruncat în spinarea unui tigru încă de cînd și-a luat rămas bun de la cariera de amator pentru a-și încerca norocul printre profesioniștii ringului. Este adevărat, norocul i-a surîs de multe ori însă nu trebuie să uităm că, la urma urmei, acest noroc și l-a făurit chiar Nino, prin trudă și inteligență.

...Dar anii trec. Este fatal ca și ilustrul triestin să ajungă într-o zi la cuvîntul „sfîrșit" pe drumul atît de glorios al carierei lui pugilistice. Sper că și în acea clipă, de mare încercare, va fi conștient de faptul că a lăsat multe rînduri scrise în cartea de aur a sportului italian. Noi, cei din generațiile mai tinere, îi vom pune numele alături de cel al lui Piola și Carnera, al lui Nuvolari și al altor mari sportivi din trecut.

Aș vrea să închei urînd iubitorilor de box să aplaude cîndva un nou Benvenuti, un boxer care să le ofere satisfacțiile pe care nouă ni le-a dăruit acest copil de pescari de pe țărmul Adriaticei.

Aș vrea să sper în așa ceva. Și totuși, parcă mă îndoiesc că va mai apare un asemenea boxer.

Cesare TRENTINI

●

Versiunea românească a fost realizată de redactorii noștri Sebastian Bonifaciu și Aurelian Brebeanu.